

Ja, det var naturligvis en let Sag, hvis man kunde vælte den Del af Opgaven over paa Oppositionen, men denne Tanke er jo allerede imødegaaet, saa den skal jeg ikke beskæftige mig med. Derimod skal jeg lige nævne en Udtalelse af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange), der var Ordfører for det konservative Folkeparti under den foregaaende Sag, om nye Skatteklilder, idet det ærede Medlem udtalte, at der endnu var en Skattekilde, som ikke var taget i Brug, og det var Brugsforeningernes Skattefrihed. Hvor kært det end kunde være for en stor Del af vort private Næringsliv at faa inddraget Brugsforeningerne under Beskatning, vilde denne Skattekilde fra Finansernes Side set blive overordentlig lidet værd. Det er noget, enhver af os maa vide, der kender lidt til Skatteteknikken og Brugsforeningsforhold, at hvis der er noget Omraade, hvor det vil være muligt at undgaa at blive ramt af Skattebestemmelser, er det paa Brugsforeningernes Omraade. Jeg tror, at naar man fra konservativ Side taler om Nødvendigheden af at beskatte Brugsforeningerne og gerne vil arbejde henimod en Realisation af dette skønne Formaal, maa man gøre det ud fra Trangen til at ramme Brugsforeningerne økonomisk, hvis det er muligt, men man maa ikke gøre sig noget Haab om, at det i Virkeligheden vil give Penge i Statskassen, der kan faa nogen som helst praktisk Betydning for Landets Økonomi.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag bliver mit Partis Stilling den samme som til alle de øvrige Luksusskatte love, vi har behandlet i de sidste Dage; vi maa stemme imod det, vi anser det for at være uheldigt og skadeligt, og vil ikke bidrage til, at det bliver vedtaget i den danske Rigsdag.

Tvedø: Det er af mange, ogsaa af mig, hilst med Tilfredshed, at Ølrestriktionerne er blevet ophævet ved den Afstemning, der fandt Sted den 21. April i det høje Folketing. Det var tilfredsstillende at se, at saa mange Medlemmer i det høje Folketing uden Sidehensyn kunde stemme for Restriktionernes Ophævelse, saaledes at vi nu er blevet kvit ogsaa denne Foranstaltning, som vi fik indført under Verdenskrigen. At den høje Regering har ment, at naar nu Ølbrygningen blev frigivet, skulde der tages en yderligere Indtægt af de paa Bryggerierne fremstillede Produkter for at hjælpe paa Statskassens Forsyning med Midler, maa jeg

fra et industrielt Synspunkt beklage — det er lidet tiltalende for en Industri at blive belastet med saa store Afgifter paa det Produkt, der fremstilles; men som Forholdene ligger, er det jo nødvendigt at tilføre Statskassen nye Midler, og derfor maa man se bort fra det specielt faglige Hensyn og se hen til det almindelige.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) mente, at de Afgiftssatser, der nu foreslaas, vilde føre til en almindelig Forhøjelse af Ølpriserne, men jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret, jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at det Pilsnerøl, som vi hidtil har drukket, og som gennem den højere Alkoholprocent, der nu bliver tilladt, vil blive bedre og mere holdbart, neppe bliver forhøjet i Pris i den daglige Omsætning, og det er dog det Øl, som udgør den største Del af det almindelige Forbrug. Lagerøl og Porter, som vi jo ikke har haft Lov til at drikke i de senere Aar, vil derimod selvfølgelig blive dyrere, end da disse to Sorter sidst blev fremstillet her i Landet. Jeg kan naturligvis ikke sige noget bestemt med Hensyn til de almindelige Ølpriser, men efter det Kendskab, jeg har til Industrien, vil jeg antage, at hvis ikke dette Lovforslag var kommet, kunde man mulig have ventet en mindre Nedsættelse af Prisen paa Pilsnerøl. Efter Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag vil man ikke faa den Fornøjelse at kunne faa Pilsneren maaske 1 Ø. eller 1½ Ø. billigere, men til Gengæld faar man heller ikke den Bedrøvelse, at Øllet nu bliver dyrere. Derimod faar man jo den store Behagelighed, at Øllet bliver bedre og mere holdbart. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa gøre det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) opmærksom paa, at det er en Fejltagelse, naar han siger, at Forandringen af Tolden paa Aluminiumskogekar skulde være begrundet med, at disse Artikler kunde kaldes for Luksus; Begrundelsen er, som jeg ogsaa har udtalt her i Tinget, at Aluminiumskogekar o. lign. nød en negativ Beskyttelse, idet der svarede højere Told af Materialet end af det færdige Produkt. Dette har ikke noget med Luksus at gøre, men det var en grov Ubillighed overfor dansk Industri, som det dog var naturligt at rette ved denne Lejlighed.